

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 718

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 23 octombrie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 752 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	2-3	plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	12
Decizia nr. 753 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal	4-5	1.004. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, la titlul „Cheltuieli de personal”, pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	12
Decizia nr. 754 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței....	6-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 761 din 20 septembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	8-9	M.123. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009.....	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
988. — Hotărâre privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 527/1992 de reorganizare a unor instituții publice subordonate Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național	10-11	5.956. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind înființarea Centrului Județean de Excelență Bacău	14
1.002. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pentru		5.958. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind înființarea Centrului Județean de Excelență Satu Mare	14
		6.018. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind înființarea Centrului Județean de Excelență Olt	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 752**

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asura” — S.R.L. din comuna Liebling, județul Timiș, în Dosarul nr. 6.534/325/2011 al Judecătoria Timișoara și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 566D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.534/325/2011, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asura” — S.R.L. din comuna Liebling, județul Timiș, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece afectează exercițiul atributelor de *usus* și *fructus* și încalcă principiul prezumției de nevinovăție.

Judecătoria Timișoara opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*

b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative;”;

— Art. 11 alin. (1) lit. b): „*(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel: [...]*

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;”;

— Art. 14 alin. (2): „*(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 alin. (2) privind economia și ale art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au format în numeroase rânduri obiect al excepției de neconstituționalitate, raportat la critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 76 din 2 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2012, Decizia nr. 721 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 7 septembrie 2011, Decizia nr. 506 din 27 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 25 iunie 2010, sau Decizia nr. 670 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că stabilirea unor contravenții și a unor sancțiuni corespunzătoare reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie, în contextul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. În situația textelor de lege criticate, reglementarea contravenției este justificată de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept prin adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative, cum ar fi evaziunea fiscală. Agentul economic în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, în condițiile în care acesta nu respectă prevederile legale.

De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani

găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici. Consecința încălcării acestor dispoziții legale o constituie confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată. Curtea a mai constatat că textele de lege criticate dau expresie prevederilor constituționale în virtutea cărora „*Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii*”, fiind deci în deplină concordanță cu textele constituționale menționate în susținerea excepției.

Totodată, Curtea a reținut că sancțiunea suspendării pe o perioadă de 3 luni a activității unității care nu a respectat obligațiile prevăzute de textul de lege criticat nu este o măsură de natură a restrânge libertatea comerțului sau de a afecta obligațiile statului de a asigura protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară sau crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai o măsură prin care statul dă expresie tuturor acestor obligații constituționale.

Pentru aceleași argumente, nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor constituționale ale art. 45, întrucât accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă trebuie exercitate în condițiile legii. Or, în acest domeniu, cadrul legislativ îl constituie însăși reglementarea criticată, iar stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care, cu referire la prevederile din ordonanța criticată, dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, nefiind lezat nici dreptul de proprietate privată, care este inviolabil în condițiile legii.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prezumției de nevinovăție, Curtea a arătat că textele de lege criticate nu instituie o răspundere obiectivă, întrucât, fiind vorba de săvârșirea unor contravenții, nu se poate aplica niciodată o sancțiune contravențională în lipsa elementului vinovăției, care este de esența acesteia. Existența sau inexistența vinovăției este un element al stării de fapt, a cărei apreciere este de atributul exclusiv al instanței de judecată, căreia persoana sancționată contravențional i se poate adresa fără nicio îngădire, beneficiind în mod corespunzător de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) lit. b) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Asura” — S.R.L. din comuna Liebling, județul Timiș, în Dosarul nr. 6.534/325/2011 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 753

din 20 septembrie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (4)
din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal**

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, excepție ridicată de Cosmin Savu-Cristescu în Dosarul nr. 20.499/3/CA/2011 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 732D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 20.499/3/CA/2011, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal**, excepție ridicată de Cosmin Savu-Cristescu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate împotriva unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin principiului neretroactivității legii, arătând că o aplicare corectă a prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 ar fi dacă acestea operează numai asupra situațiilor juridice născute după intrarea în vigoare actului normativ, respectiv data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a actului modificator, în speță Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 25 mai 2009.

În ceea ce privește neconstituționalitatea prevederilor art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, se arată că hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă

și irevocabilă, ceea ce este contrar dispozițiilor constituționale referitoare la folosirea căilor de atac.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează că dispozițiile legale sunt constituționale, nu aduc atingere principiului neretroactivității legii, întrucât nu conțin nicio prevedere de natură să consacre aplicarea acestora pentru o perioadă anterioară intrării în vigoare și nu contravin în niciun fel prevederilor art. 129 din Constituție.

De asemenea, în ceea ce privește chestiunea aplicării prevederilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001, în forma modificată, la situația din speță, arată că aceasta constituie o problemă de aplicare a legii în timp ce revine spre soluționare instanței de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, deoarece nu încalcă principiul neretroactivității legii, întrucât modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior, iar legea nouă reglementează modul de acțiune după intrarea ei în vigoare. Referitor la invocarea art. 129 din Constituție, se arată că acest text nu proclamă ca principiu constituțional principiul dublului grad de jurisdicție, sens în care este și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 și art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 23 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 2: „(1) În cazierul fiscal se ține evidența persoanelor fizice și juridice, precum și a asociațiilor, acționarilor și reprezentanților legali ai persoanelor juridice care au săvârșit fapte sancționate de legile fiscale, financiare, vamale, precum și cele care privesc disciplina financiară, denumiți în continuare contribuabili.

(2) În cazierul fiscal al persoanelor fizice și juridice se înscriu și:

a) atragerea răspunderii solidare cu debitorul declarat insolubil sau insolvent, stabilită prin decizie a organului fiscal competent rămasă definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau prin hotărâre judecătorească, după caz;

b) inactivitatea fiscală, declarată potrivit legii.

(3) În cazul situației prevăzute la alin. (2) lit. b), inactivitatea fiscală se înscrie atât în cazierul fiscal al persoanei juridice declarate inactivă, cât și al reprezentanților legali ai acesteia.

(4) Oficiul Național al Registrului Comerțului va comunica, în format electronic, în termen de maximum 30 de zile de la solicitare, lista reprezentanților legali ai persoanelor juridice care au fost declarate inactive din punct de vedere fiscal.”;

— Art. 11 alin. (4): (4) Hotărârea prin care se soluționează contestația este definitivă și irevocabilă.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Conținutul normativ al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal este rezultatul modificărilor și completărilor aduse prin art. V pct. 1 din capitolul III — *Măsuri pentru diminuarea evaziunii fiscale* — din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 25 mai 2009, modificări și completări survenite în urma republicării.

De asemenea, art. VII din capitolul IV — *Dispoziții tranzitorii* — din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 prevede că „Înscrierea în cazierul fiscal a faptelor prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoanele juridice aflate în inactivitate fiscală la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, precum și pentru reprezentanții legali ai

acestora, se realizează în termen de 60 de zile de la publicarea acesteia.”

2. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii, Curtea constată că aceasta nu este întemeiată.

Astfel cum s-a arătat, modificarea prevederilor criticate s-a efectuat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale, care a intrat în vigoare după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

De altfel, și Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, la art. 12 alin. (2), prevede că „ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară”.

Prin urmare, și aplicarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale și diminuarea evaziunii fiscale se face tot de la această dată, neproducându-și efectele asupra unor fapte anterioare săvârșite de contribuabili, ci asupra unor fapte ulterioare intrării sale în vigoare.

Pe de altă parte, așa cum a statuat constant instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, o dispoziție nouă care modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior nu poate fi considerată că retroactivează. Dacă s-ar accepta o altă interpretare, s-ar ajunge la situația paradoxală ca noua prevedere să nu poată fi niciodată aplicată agenților economici înregistrați anterior sub imperiul vechii norme, ci numai aceluia care s-ar înființa ulterior prevederilor modificate, ceea ce ar fi inadmisibil.

Aprecierea aplicabilității noii dispoziții legale la situațiile născute anterior intrării sale în vigoare aparține însă numai instanței de judecată, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, care urmează să facă interpretarea și aplicarea legii, în concret, la cauza dedusă judecătii.

3. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 129 privind folosirea căilor de atac, se constată că aceasta nu poate fi reținută.

Curtea, în jurisprudența sa, a statuat, de principiu, că Legea fundamentală nu consacră numărul gradelor de jurisdicție ale unui proces. Pe de altă parte, potrivit art. 126 alin. (2), coroborat cu art. 129 din Constituție, stabilirea căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului, în acest sens fiind, spre exemplu Decizia nr. 320 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.027 din 8 noiembrie 2004.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 și art. 11 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului fiscal, excepție ridicată de Cosmin Savu-Cristescu în Dosarul nr. 20.499/3/CA/2011 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochînțu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 754

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Prest” — S.R.L. din Ovidiu în Dosarul nr. 6.317/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.144D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.317/118/2009, **Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Prest” — S.R.L. din Ovidiu într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prin stabilirea termenului de 10 zile în care se poate formula contestație se încalcă principiul asigurării unei justiții unice, imparțială și egală pentru toți, al egalității de șanse, precum și al asigurării unei economii de piață, legiuitorul statuând *de plano* că apărările trebuie depuse într-un termen care nu este rezonabil.

Tribunalul Constanța — Secția a II-a civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului își menține punctul de vedere reținut de Curtea Constituțională, spre exemplu în Decizia nr. 1.223 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 3 ianuarie 2012, prin care a apreciat că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar textele de lege criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *În termen de 10 zile de la primirea copieii, debitorul trebuie fie să conteste, fie să recunoască existența stării de insolvență. Dacă debitorul contestă starea de insolvență, iar contestația sa este ulterior respinsă, el nu va mai avea dreptul să solicite reorganizarea judiciară.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) referitor la asigurarea libertății comerțului, protecției concurenței loiale, creării cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, astfel, prin Decizia nr. 1.247 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857

din 19 decembrie 2008, sau prin Decizia nr. 59 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 23 martie 2010, Curtea stabilind că dispozițiile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 au în vedere, de fapt, doar interzicerea debitorului de a mai solicita reorganizarea judiciară după ce anterior a contestat existența stării de insolvență, iar contestația i-a fost respinsă.

Referitor la garantarea libertății economice, Curtea a observat că aceasta trebuie să aibă loc, în mod egal, pentru toți cei care desfășoară o activitate economică, astfel încât garantarea drepturilor comercianților debitori să nu poată aduce prejudicii drepturilor creditorilor. Prin urmare, limitarea exercițiului unor drepturi ale debitorilor care nu și-au exercitat voluntar obligațiile de plată apare ca justificată cu prilejul desfășurării procedurii insolvenței ce urmărește tocmai acoperirea pasivului acestora prin satisfacerea creanțelor creditorilor.

Restrângerea anumitor drepturi ale debitorului nu duce însă la dispariția totală a acelor drepturi. Astfel, debitorul are posibilitatea de a opta între acceptarea soluției cu privire la deschiderea procedurii insolvenței și propunerea unui plan de reorganizare sau contestarea soluției de deschidere a procedurii insolvenței, contestare care însă nu trebuie să tindă spre o simplă tergiversare a cauzei. În plus, chiar dacă va fi respinsă contestația, un plan de reorganizare va putea fi propus de administratorul-judiciar sau de către creditorii. Astfel, legea pune la dispoziție mai multe căi prin care debitorul își poate valorifica drepturile sale, rămânând la latitudinea legiuitorului de a prevedea diverse proceduri și consecințele exercitării acestora. De altfel, dacă cererea creditorului nu ar fi contestată, automat se deschide procedura generală împotriva debitorului, cu parcurgerea și a fazei reorganizării judiciare. O atare dispoziție legală este o expresie a prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție.

În ceea ce privește critica autorului prezentei excepții de neconstituționalitate referitoare la stabilirea termenului de 10 zile în care se poate formula contestație, se observă că prin Decizia nr. 142 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 15 martie 2010, Curtea a reținut, raportat la critica de neconstituționalitate ce vizează termenul de 10 zile în care debitorul trebuie să conteste cererea creditorului de a cere deschiderea procedurii, că acesta este un termen de decădere scurt, stabilit de legiuitor în considerarea faptului că procedura insolvenței trebuie să se desfășoare cu celeritate. Mai mult, este o prevedere legală care atrage atenția părților asupra gradului de diligență ridicat pe care trebuie să îl manifeste atunci când se pune problema începerii procedurii.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat, spre exemplu, prin Decizia nr. 251 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 10 aprilie 2006, că, în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, drept de care persoana interesată a beneficiat în interiorul termenului instituit, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut la art. 21.

Totodată, Curtea a statuat în mod constant că reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual —, inclusiv prin instituirea unor termene, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, ocrotite în egală măsură.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Având în vedere cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, astfel cum a fost formulată, apare ca neîntemeiată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Concrete Prest” — S.R.L. din Ovidiu în Dosarul nr. 6.317/118/2009 al Tribunalului Constanța — Secția a II-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 761

din 20 septembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și a prevederilor Legii nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A. din Iași în nume propriu și în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc V1 din Iași în Dosarul nr. 23.839/245/2011 al Judecătoriei Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.145D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența anterioară a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 9.687 din 9 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 23.839/245/2011, Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și a prevederilor Legii nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, în ansamblul său. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A. din Iași în nume propriu și în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc V1 din Iași în soluționarea unei cauze civile având ca obiect obligația de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii susțin, în esență, că prevederile Legii nr. 175/2010 se aplică doar pentru debitele născute ulterior intrării ei în vigoare, respectiv ulterior datei de 23 iulie 2010, datoriile anterioare acestei date, pentru care au fost calculate penalități de întârziere, urmând a fi suportate împreună cu penalitățile aferente. Consideră că aceste considerații sunt valabile atât în ipoteza litigiilor aflate în curs de desfășurare, cât și în privința litigiilor noi, dar care au ca obiect datorii scadente anterior datei

de 23 iulie 2010. Astfel, consideră că Legea nr. 175/2010 nu poate avea consecințe juridice pentru perioada anterioară datei de 23 iulie 2010, pentru că, în caz contrar, s-ar încălca principiul neretroactivității legii civile. Totodată, susțin că prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție, întrucât creează o situație discriminatorie între cetățenii de bună-credință, care și-au achitat cotele de penalizare anterior intrării în vigoare a legii, și cei care beneficiază de aceste prevederi. Doar una dintre categoriile invocate beneficiază de dispozițiile discriminatorii pozitive oferite de legiuitorul român, ceea ce nu reprezintă o situație de egalitate de tratament.

Judecătoria Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că nu se poate reține o discriminare între cetățenii care achită sumele reprezentând cotele de întreținere și cei care nu le achită la timp, beneficiul prevăzut de lege avându-l tocmai persoanele care au o stare materială precară, neavând posibilitatea achitării penalităților. Reține că este opțiunea legiuitorului ca, pentru o perioadă de timp determinată, să scutească de la plata penalităților anumite categorii de persoane, și anume pe cei cu venituri reduse, dându-le posibilitatea de a-și achita cotele de întreținere. Totodată, reține că prevederile Legii nr. 175/2010 sunt de imediată aplicare și dispun numai pentru perioada ce urmează intrării ei în vigoare.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 816/2011, nr. 1.110/2011 și nr. 383/2012.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, nefiind contrare dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție referitor la principiul neretroactivității legii și nici dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit actului de sesizare, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și prevederile Legii nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, în ansamblul său.

Analizând criticile de neconstituționalitate cuprinse în notele scrise aflate la dosar, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie doar prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 502 din 20 iulie 2010, care au următorul conținut:

„(1) *Proprietarii care își achită integral cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi scutiți de la plata penalităților generate de suma restantă cu titlu de bază. Prin cotele de contribuție la cheltuielile asociațiilor de proprietari se înțelege datoria cu titlu de bază fără suma rezultată din penalități.*

(2) *Prevederile alin. (1) se aplică și chiriașilor care dețin spațiu locativ în baza unui contract de închiriere cu autoritățile administrației publice locale, centrale sau cu orice instituție a statului.*

(3) *Prevederile alin. (1) și (2) se aplică familiilor al căror venit net minim lunar pe membru de familie, respectiv al persoanei singure, nu depășește suma de 1.000 lei.*

(4) *Sumele cu titlu de penalități datorate către asociațiile de proprietari, anulate conform prezentei legi, vor fi anulate și din obligațiile contractuale existente între asociațiile de proprietari și societatea furnizoare de servicii.”*

În opinia autorilor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii și ale art. 16 alin. (2) potrivit cărora „*Nimeni nu este mai presus de lege*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile Legii nr. 175/2010, în ansamblul său, precum și cele ale art. II din actul normativ criticat au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, pronunțându-se Decizia nr. 816 din 21 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, și Decizia nr. 383 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 8 iunie 2011.

Prin aceste decizii, Curtea a reținut că scopul reglementării legale criticate este acela de a se asigura plata la termen a prestațiilor de servicii comunitare de utilitate publică, de către toți beneficiarii, problema fiind de interes general. Intervenția legiuitorului în acest domeniu este justificată nu numai pentru instituirea de măsuri de protecție socială, dar și pentru faptul că acești operatori economici sunt regii autonome de stat. În aceste

condiții, beneficiarii acestor scutiri sunt stimulați să achite cotele de întreținere curentă pentru serviciile prestate de către furnizori.

Totodată, Curtea a reținut că prevederile criticate nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât acestea sunt de imediată aplicare, dispunând numai pentru perioada ce urmează intrării lor în vigoare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit, de principiu, cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate având ca obiect alte prevederi de lege criticate pentru încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare” (Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002; în același sens este și Decizia nr. 73 din 6 martie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 11 mai 2001).

Cât privește susținerile potrivit cărora prevederile art. II din Legea nr. 175/2010 contravin egalității în drepturi a cetățenilor, cu motivarea că acestea creează o situație discriminatorie între cei care au achitat cotele de penalizare înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 175/2010 și aceia care beneficiază de prevederile acestui din urmă act normativ, Curtea constată că nici acestea nu pot fi primite. Jurisprudența Curții Constituționale a stabilit, în deplin acord cu aceea a Curții Europene a Drepturilor Omului, că principiul constituțional al egalității în drepturi presupune reglementarea și aplicarea unui tratament juridic similar unor subiecte de drept aflate în situații juridice similare. Or, cele două categorii de persoane invocate de către autorul excepției nu se află în situații juridice similare, situația fiecăreia dintre acestea fiind guvernată de acte normative diferite. Împrejurări diferite care plasează diferite categorii de persoane în situații obiectiv diferite justifică, iar uneori chiar impun instituirea unui tratament juridic diferit, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității.

Egalitatea nu înseamnă uniformitate, astfel încât pot fi instituite tratamente juridice distincte pentru anumite categorii de persoane sau grupuri dacă există o justificare obiectivă și rezonabilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 175/2010 pentru modificarea Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Societatea Comercială „Termo Service” — S.A. din Iași în nume propriu și în calitate de reprezentant al Asociației de Proprietari Bloc V1 din Iași în Dosarul nr. 23.839/245/2011 al Judecătorei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 septembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 527/1992

de reorganizare a unor instituții publice subordonate Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 527/1992 de reorganizare a unor instituții publice subordonate Ministerului Culturii și Patrimoniului Cultural, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 232 din 21 septembrie 1992, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Editura Video va purta denumirea de Studioul VIDEO ART, instituție publică de cultură, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

(2) Studioul VIDEO ART are sediul în municipiul București, Piața Presei Libere nr. 1, sectorul 1.

(3) Studioul VIDEO ART, denumit în continuare *Studioul*, este finanțat din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

(4) Studioul are ca obiectiv principal promovarea valorilor cultural-artistice, pe plan național și internațional, prin producerea, videotecarea și editarea, pe orice tip de suport și prin orice procedee tehnice, prin filme video — documentare, de ficțiune și experimentale, de scurt și de lung metraj a acțiunilor culturale.

(5) Pentru atingerea obiectivului prevăzut la alin. (4), Studioul își desfășoară activitatea, în principal, pe bază de programe și proiecte elaborate de conducerea acestuia, în concordanță cu strategiile în domeniu stabilite de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național.

(6) Pentru atingerea obiectivului prevăzut la alin. (4), Studioul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) concepe și realizează filme video — documentare, de ficțiune și experimentale, de scurt și de lung metraj — și asigură producerea, videotecarea și editarea, pe orice tip de suport și prin orice procedee tehnice, a fenomenului cultural artistic;

b) consemnează, pe suport video, evenimente din viața culturală, pe bază de contract, în vederea conservării și constituirii patrimoniului național de imagini;

c) concepe, organizează și desfășoară campanii de promovare a activității culturale a instituțiilor publice de cultură, organizațiilor guvernamentale și nonguvernamentale cu activitate în domeniul culturii;

d) concepe și realizează produse multimedia;

e) concepe, organizează și produce acțiuni și campanii de promovare a culturii naționale în lume;

f) oferă servicii de consultanță și oferă asistență de specialitate, realizează studii și cercetări în domeniul său de activitate;

g) oferă, la cerere, asistență de specialitate instituțiilor publice de cultură pentru realizarea propriilor videoteci și fonduri videodocumentare;

h) poate cesiona, în condițiile legii, drepturile patrimoniale asupra producărilor ori coproducărilor realizate, în scopul realizării de venituri proprii;

i) realizează sau, după caz, susține studii și cercetări aplicate și teoretice în domeniul comunicării audiovizuale și video-art;

j) realizează, direct sau în colaborare ori coproducție cu parteneri din țară sau din alte țări, producții audiovizuale pe orice tip de suport, și în principal, filme experimentale, documentare de artă de scurt, mediu și lung metraj, de cercetare în domeniul audiovizual;

k) propune spre aprobare Ministerului Culturii și Patrimoniului Național programe și proiecte pentru susținerea și dezvoltarea de noi forme de exprimare artistică audiovizuale și aprofundarea în conceptul filmului documentar de artă a tehnicilor multimedia și asigură gestionarea acestora, potrivit legii;

l) propune spre aprobare Ministerului Culturii și Patrimoniului Național includerea în programele prioritare cu încredințare directă a proiectelor de promovare, prin mijloace audiovizuale, a ofertei culturale promovate de minister și de instituțiile publice de cultură aflate în subordinea acestuia;

m) colaborează cu serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii și Patrimoniului Național și cu instituții publice de cultură în stabilirea de programe și proiecte concertate de promovare a fenomenului cultural artistic și de videotecare a acestuia;

n) organizează, participă și/sau susține evenimente culturale de tipul festivalurilor, galelor, simpozioanelor, precum și manifestări științifice, naționale și internaționale, în domeniul său de activitate;

o) realizează materiale promoționale, cataloage și antologii de film documentar și de artă, pe orice tip de suport;

p) creează fondul videodocumentar care cuprinde producțiile audiovizuale, videogramele și fixările audiovizuale, pe orice tip de suport, realizate direct sau în colaborare ori coproducție, și îl administrează potrivit legii;

q) realizează reproducerea, la cerere și contra cost, a producărilor și fixărilor audiovizuale pe care le-a realizat sub orice formă, cu respectarea legislației privind drepturile de autor;

r) realizează, pe bază contractuală, orice fel de producții și fixări audiovizuale, potrivit obiectului său de activitate;

s) difuzează și comercializează filmele și publicațiile realizate, prin rețelele specializate de librării și muzee;

t) îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Ministerul Culturii și Patrimoniului Național, prin regulamentul de organizare și funcționare, potrivit legii.”

2. După articolul 5 se introduc două noi articole, articolele 51 și 52, cu următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Veniturile proprii se obțin din activități realizate direct de Studio, și anume:

a) cesiunea drepturilor patrimoniale asupra producțiilor ori coproducțiilor realizate potrivit obiectului său de activitate;

b) contractarea și realizarea de producții și fixări audiovizuale, pe orice tip de suport, precum și de alte lucrări și servicii de specialitate;

c) reproducerea și comercializarea producțiilor și fixărilor audiovizuale pe care le-a realizat sub orice formă;

d) editarea și comercializarea studiilor și cercetărilor realizate;

e) difuzarea și comercializarea filmelor și publicațiilor realizate, prin rețelele specializate de librării și muzee;

f) cofinanțarea de programe și proiecte, potrivit legii;

g) participarea la selecția de proiecte organizate de autorități finanțatoare, potrivit legii;

h) publicații pe orice tip de suport;

i) prestații editoriale și audiovizuale;

j) exploatarea bunurilor pe care le are în administrare — arhivă, videotecă, echipamente audiovizuale și altele — potrivit regimului juridic al acestora, cu respectarea dispozițiilor legale;

k) sponsorizări sau donații ale persoanelor fizice ori juridice, române sau străine.

(2) Tarifele pentru operațiunile și acțiunile specifice derulate de către Studio sunt aprobate prin ordin al ministrului culturii și patrimoniului național.

Art. 52. — (1) Numărul maxim de posturi ale Studioului este de 14 și se asigură în limita numărului maxim de posturi prevăzut în anexa nr. 2 pct. II „Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice de cultură de importanță națională finanțate din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat” la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Funcționarea Studioului se asigură prin activitatea personalului angajat cu contract individual de muncă, pe perioadă nedeterminată sau determinată, precum și prin activitatea unor persoane care participă la realizarea programelor și proiectelor culturale, în baza unor contracte încheiate potrivit prevederilor legale privind dreptul de autor și drepturile conexe sau în baza unor convenții, contracte, încheiate cu respectarea legii.

(3) Personalul Studioului este salarizat potrivit reglementărilor în vigoare.

(4) Structura organizatorică, statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare ale Studioului se aprobă prin ordin al ministrului culturii și patrimoniului național, la propunerea directorului.

(5) Studioul este condus de un director, pe baza contractului de management, încheiat în urma concursului de proiecte de management, potrivit legii.

(6) Directorul conduce întreaga activitate a instituției, pe care o reprezintă în raporturile cu autoritățile publice, instituții și organizații, precum și cu persoanele juridice și fizice din țară sau din străinătate.

(7) Directorul este ordonator terțiar de credite.

(8) În exercitarea atribuțiilor sale directorul emite decizii.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, structura organizatorică, statul de funcții și Regulamentul de organizare și funcționare ale Studioului se aprobă prin ordin al ministrului culturii și patrimoniului național, la propunerea directorului.

Art. III. — În anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 22 februarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, la pct. II „Organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituții publice de cultură de importanță națională, finanțate din venituri proprii și din subvenții acordate de la bugetul de stat”, nr. crt. 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„42.	Studioul VIDEO ART	Venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat”
------	--------------------	--

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul culturii și patrimoniului național,

Puiu Hașotti

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mariana Câmpeanu

Viceprim-ministru,

ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 43 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, pe anul 2012, cu suma de 432 mii lei, la capitolul 68.01 „Asigurări și asistență socială”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări din Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Mariana Câmpeanu
Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 17 octombrie 2012.
Nr. 1.002.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, la titlul „Cheltuieli de personal”, pentru plata titlurilor executorii prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 43 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2012 nr. 293/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale, pe anul 2012, cu suma de 90 mii lei, la capitolul 85.01 „Comunicații”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii prevăzute de

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Comunicațiilor și Societății Informaționale.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul comunicațiilor și societății informaționale,
Bebe-Viorel Ionică,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 17 octombrie 2012.
Nr. 1.004.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009

Pentru aplicarea prevederilor art. 9 lit. b) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 62 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 29 alin. (2) din Normele metodologice pentru punerea în aplicare a prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.275/2000, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 41 alin. (2) și ale art. 47 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, cu modificările ulterioare, și ale art. 8 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Instrucțiunile privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 24 august 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) comandantul garnizoanei sau comandantul/șeful unității militare care are în evidență locuințele în situația în care comandantul garnizoanei nu este încadrat în Ministerul Apărării Naționale, în calitate de președinte;”

2. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — În cazul părăsirii definitive din diferite motive a locuinței de către locatar și/sau neprezentării acestuia pentru a prelungi durata contractului, închirierea continuă în beneficiul soțului/soției sau descendenților/ascendenților, dacă aceștia îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) fac parte din personalul Ministerului Apărării Naționale;
- b) au locuit împreună cu locatarul;
- c) au fost înscrși în contractul de închiriere.”

3. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 32¹, cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. — (1) În situația în care o locuință este ocupată de către personal al Ministerului Apărării Naționale se încheie un contract de închiriere sau se prelungește cel existent, dacă locul de muncă al persoanei respective este în aceeași garnizoană cu locuința de serviciu/intervenție, fără a se avea în vedere prevederile art. 9 alin. (2).

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care locuința a fost ocupată prin intrarea în mod abuziv.”

4. În anexa nr. 4, la punctul 7, liniuța a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„— contractele se pot prelungi, în condițiile prevăzute de Instrucțiunile privind repartizarea, închirierea și folosirea locuințelor de serviciu și a locuințelor de intervenție din administrarea Ministerului Apărării Naționale, aprobate prin Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.84/2009, cu modificările și completările ulterioare;”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,
Corneliu Dobrițoiu

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN
privind înființarea Centrului Județean de Excelență Bacău

În baza art. 57 alin. (1), (2) și (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, a Metodologiei de organizare și funcționare a centrelor de excelență, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.577/2011, precum și a adreselor Inspectoratului Școlar al Județului Bacău nr. 8.989 din 28 august 2012 și 9.631 din 26 septembrie 2012, prin care se solicită înființarea Centrului Județean de Excelență Bacău, cu personalitate juridică, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se înființează Centrul Județean de Excelență Bacău, cu personalitate juridică, cu sediul în cadrul Colegiului Național „Ferdinand I” din municipiul Bacău.

Art. 2. — Organigrama Centrului Județean de Excelență Bacău este aprobată de Inspectoratul Școlar al Județului Bacău, cu încadrarea strictă în numărul de posturi finanțate din bugetele consiliilor locale, aprobat pentru județul Bacău.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Direcția generală economic, finanțe, resurse umane, Inspectoratul Școlar al Județului Bacău duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 8 octombrie 2012.
Nr. 5.956.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN
privind înființarea Centrului Județean de Excelență Satu Mare

În baza art. 57 alin. (1), (2) și (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, a Metodologiei de organizare și funcționare a centrelor de excelență, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.577/2011, precum și a Adresei Inspectoratului Școlar al Județului Satu Mare nr. 6.284 din 1 octombrie 2012, prin care se solicită înființarea Centrului Județean de Excelență Satu Mare, cu personalitate juridică, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare;

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se înființează Centrul Județean de Excelență Satu Mare, cu personalitate juridică, cu sediul în cadrul Colegiului Național „Mihai Eminescu” din municipiul Satu Mare.

Art. 2. — Organigrama Centrului Județean de Excelență Satu Mare este aprobată de Inspectoratul Școlar al Județului Satu Mare, cu încadrarea strictă în numărul de posturi finanțate din bugetele consiliilor locale, aprobat pentru județul Satu Mare.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Direcția generală economic, finanțe, resurse umane, Inspectoratul Școlar al Județului Satu Mare duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 8 octombrie 2012.
Nr. 5.958.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN
privind înființarea Centrului Județean de Excelență Olt

În baza art. 57 alin. (1), (2) și (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, a Metodologiei de organizare și funcționare a centrelor de excelență, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.577/2011, precum și a Adresei Inspectoratului Școlar al Județului Olt nr. 9.028 din 5 octombrie 2012, prin care se solicită înființarea Centrului Județean de Excelență Olt, cu personalitate juridică,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se înființează Centrul Județean de Excelență Olt, cu personalitate juridică, cu sediul în cadrul Școlii gimnaziale „Ștefan Protopopescu” din municipiul Slatina.

Art. 2. — Organigrama Centrului Județean de Excelență Olt este aprobată de Inspectoratul Școlar al Județului Olt, cu încadrarea strictă în numărul de posturi finanțate din bugetele consiliilor locale, aprobat pentru județul Olt.

Art. 3. — Direcția generală educație și învățare pe tot parcursul vieții, Direcția generală învățământ în limbile minorităților, relația cu Parlamentul și partenerii sociali, Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară, Centrul Național de Evaluare și Examinare, Direcția generală economic, finanțe, resurse umane, Inspectoratul Școlar al Județului Olt duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Ecaterina Andronescu

București, 15 octombrie 2012.
Nr. 6.018.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

